

Ο Άγιος Λουκιλλιανός, Παύλη και τα νήπια Κλαύδιος, Υπάτιος, Παύλος και Διονύσιος (3 Ιουνίου) και ο γέροντας Παΐσιος

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Παΐσιος Αγιορείτης](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#) / [Συναξαριακές Μορφές](#)

Οι άγιοι μάρτυρες Λουκιλλιανός και Παύλη

Ο Κύριος μας διαβεβαίωσε ότι «τα αδύνατα παρά ανθρώποις δυνατά παρά τω Θεώ εστίν». Δηλαδή, εκείνα που είναι αδύνατο να γίνουν με την ασθενική δύναμη και λογική του ανθρώπου, αυτά είναι κατορθωτά και δυνατά από το Θεό. Πράγματι, ποιος θα περίμενε από έναν άνθρωπο που πέρασε σχεδόν όλη του τη ζωή μέσα στην ειδωλολατρία, της οποίας, μάλιστα, ήταν και ιερέας, να γίνει χριστιανός; Κι όμως. Αυτό συνέβη με το γέροντα ιερέα ειδωλολάτρη Λουκιλλιανό, που έζησε στα χρόνια του βασιλιά Αυρηλιανού το 270 μ.Χ.. Όταν άκουσε για πρώτη φορά

χριστιανικό κήρυγμα στην πατρίδα του Νικομήδεια, η θεία χάρη δημιούργησε μέσα του πραγματικό σεισμό. Γκρεμίστηκαν σαν χάρτινοι πύργοι οι ειδωλολατρικές του πεποιθήσεις, που τόσο βαθειά ήταν ριζωμένες στην ψυχή του. Τα γεροντικά του μάτια άνοιξαν και με νεανική ζωηρότητα διακήρυξε την πίστη του στο Χριστό. Προσπάθησε, μάλιστα , να φέρει με το κήρυγμα του και άλλες ψυχές σ' Αυτόν. Το γεγονός αυτό καταγγέλθηκε στον κόμη Σιλβανό. Με θάρρος ο Λουκιλλιανός ομολόγησε μπροστά του το Χριστό. Τότε ο κόμης, πιεζόμενος και από τους ειδωλολάτρες ιερείς, που θεώρησαν το Λουκιλλιανό λιποτάκτη της θρησκείας τους, διέταξε και τον βασάνισαν. Έπειτα τον έριξαν στη φωτιά για να καεί, αλλά δυνατή βροχή έσβησε τη φωτιά. [\(περισσότερα...\)](#)